

JUSTITSMINISTERIET
Lovafdelingen

Dato: 21. maj 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS41079

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.) (L 166)

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tiltrådt af...

Til § 21

1) Før nr. 1 indsættes som nye numre:

”01. *Overskriften til kapitel 7* affattes således:
”*Anmeldelse, sagsbehandling og forældelse*”.

02. § 36, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Krav på godtgørelse og erstatning forældes efter forældelsesloven. Forældelseslovens § 3, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på krav omfattet af § 41, stk. 2. Det samme gælder ved genoptagelse på andet grundlag end §§ 41-43.”

[Regler om forældelse af krav efter arbejdsskadesikringsloven, herunder særligt om forældelse i visse genoptagelsessager]

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter den gældende § 36, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven bortfalder tilskadekomnes eller efterladedes krav 5 år efter arbejdsskadens indtræden, hvis sagen ikke kan behandles på grund af forhold, der kan henføres til tilskadekomne eller efterladede, herunder passivitet. Bestemmelsen kan i lyset af den nye forældelseslov give anledning til tvivl om, hvornår et

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

krav er bortfaldet eller forældet. For at undgå denne tvivl foreslås det at ophæve bestemmelsen. Bestemmelsen er kun blevet anvendt i få sager og vil under alle omstændigheder have begrænset betydning for tilskadekomne, da der i praksis vil være meget lidt forskel mellem den gældende 5-årige frist, der løber fra arbejdsskadens indtræden uden mulighed for suspension, og den 3-årige forældelsesfrist, der først løber fra det tidspunkt, hvor den tilskadekomne får eller burde have fået kendskab til kravet.

Endvidere foreslås det præciseret, at forældelsesloven vil finde anvendelse på krav efter arbejdsskadesikringsloven, idet det samtidig foreslås, at forældelseslovens ”korte” 3-årige frist ikke skal finde anvendelse i to tilfælde, dels hvor en sag om erstatning kan genoptages, fordi den pågældende sygdom efterfølgende er blevet optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 2, dels hvor en sag genoptages på andet grundlag end arbejdsskadesikringslovens §§ 41-43. Den sidstnævnte kategori angår tilfælde, hvor sager genoptages på almindelig forvaltningsretligt grundlag i anledning af, at myndighederne har ændret deres praksis. Arbejdsskadestyrelsen har således genoptaget sager i tilfælde, hvor arbejdsskademyndighedernes praksis er blevet underkendt ved domstolene.

Den foreslåede ændring berører ikke spørgsmålet om, i hvilke tilfælde der kan ske genoptagelse af arbejdsskadesager.

Baggrunden for forslaget er, at Beskæftigelsesministeriet har anført, at man finder det hensigtsmæssigt, at det sikres, at der i de nævnte to særlige tilfældegrupper fortsat vil gælde en særlig lang frist for at søge sagen genoptaget. Forslaget vil medføre, at krav i anledning af skader, hvor den skadevoldende handling er ophørt for mindre end 30 år siden, vil kunne genoptages i de omhandlede tilfælde. Dette er en forlængelse i forhold til den gældende frist på 20 år.

En tilsvarende bestemmelse vedrørende tilfælde, hvor myndighedernes praksis ændres, gælder og vil efter lovforslaget fortsat gælde for krav på skatteområdet, jf. skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, og § 32, stk. 1, nr. 1, og lovforslagets § 36, nr. 4 (forslag til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4).